УДК 81’367.633: 81’37

Л. І. Дерев’янко

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ОБОВ’ЯЗКОВИХ І ФАКУЛЬТАТИВНИХ АТРИБУТИВІВ У КОРЕЛЯТИВАХ ІЗ СЕМАНТИКОЮ НЕОЗНАЧЕНОЇ ЧАСОВОЇ ПОПЕРЕДНОСТІ

У статті проаналізовано особливості функціонування обов’язкових і факультативних атрибутивів, експлікованих семантично поліфункційними якісними й відносними прикметниками, означальними, вказівними, та присвійними займенниковими ад’єктивами, порядковими числівниками, у співвідносних прийменниково-іменникових темпоративах із семантикою неозначеної часової попередності, схарактеризовано умови входження означальних компонентів до темпоральних корелятивів.

Ключові слова: *семантика неозначеної часової попередності, обов’язковий / факультативний атрибутив, корелятив, темпоратив, первинні / вторинні прийменники, іменники-часоназви, субстантиви нетемпорального значення.*

Деревянко Л. И. Особенности функционирования обязательных и факультативных атрибутивов в составе коррелятивов со значением неопределённого временного предшествования. *Статья посвящена анализу особенностей функционирования обязательных и факультативных атрибутивов, эксплицированных семантически полифункциональными качественными или относительными именами прилагательными, определительными, указательными либо притяжательными прономинативными именами прилагательными, порядковыми числительными, в составе соотносительных предложно-субстантивных темпоративов со значением неопределённого временного предшествования, дана характеристика условий вхождения определительных компонентов в состав темпоральных коррелятивов.*

Ключевые слова: *семантика неопределённого временного предшествования, обязательный / факультативный атрибутив, коррелятив, темпоратив, непроизводные / производные предлоги, субстантивы временного / невременного значения.*

Derevyanko L. I. The Peculiarities of Functioning of the Obligatory / Optional Attributives as Undefined Time Precedence Semantics Correlatives Constituents. *The article brings to one of the consequential problems of modern syntax – to obligatory / optional attributives. The propounded scientific research is an attempt to reveal the peculiarities of functioning of the attributives as correlative prepositional-substantive with undefined time precedence semantics temporatives constituents, based on intransitive and transitive temporal prepositions.*

The investigation envisages the prepositional-substantive structures with primary and secondary temporal prepositions ascertaining as well as elucidating of obligatory / optional attributives preconditions of inlet into temporal correlatives with undefined time precedence semantics, and clarification of attributive constituents regularities of functioning in the structure of correlative temporatives, grounded on the substantives of temporary and non-temporary semantics.

It is proved that obligatory attributives are being used in prepositional-substantive structures with temporary semantics substantives, denoting general temporal notions, in connection with intransitive temporal prepositions. The attributives, represented by possessive pronoun adjectives, are qualified as obligatory components of prepositional-case structures of indicated above semantics, the removal of which causes other meanings realization. Optional attributives constitute the structure of correlatives, containing occasionally used secondary prepositional equivalents. The latter, firstly, preserve close semantic connections with notional parts of speech, being derived from; secondly, they combine with informative sufficient nouns.

Key words: *undefined time precedence semantics, obligatory / optional attributive, correlative, temporative, primary / secondary prepositions, time names substantives, non-temporary semantics substantives.*

© Дерев’янко Л. І., 2016

http://doi.org/10.5281/zenodo.165046

Вивченню структури та семантики темпоральних конструкцій присвячено багато наукових розвідок вітчизняних і зарубіжних мовознавців. Специфічні властивості й потенції складників темпорального комплексу, а також різноманітні особливості їхньої взаємодії досліджуються й аналізуються в межах цілісної системи, позаяк категорія темпоральності змодельована одиницями різних рівнів, що пов'язані між собою загальною ідеєю часу.

Обов'язковість / факультативність атрибутивного поширювача мотивована значущістю репрезентованої ним інформації. Поряд із традиційним у мовознавстві поглядом на факультативний характер функціонування атрибутивів у синтаксичних конструкціях існує й інший погляд, згідно з яким за атрибутивами закріплено роль облігаторних компонентів [5: 13; 7: 94]. Вони вживаються в особливих синтаксичних умовах, зокрема в структурі синсемантичних конструкцій, для яких характерна інформативна недостатність. Такі синтаксеми реалізують свій план змісту лише в сполученні з детермінувальними компонентами, що містять інформацію, необхідну для їхньої автосемантичності.

Проблема семантичної самостійності / несамостійності слів викликала стійкий інтерес у вітчизняних і зарубіжних дослідників. Особливості значеннєвої наповнюваності слів ґрунтовно досліджував Е. Гуссерль. Про заповнення відкритих позицій обов'язковими складниками йдеться в працях Ґ. Гельбіґа. Чеський лінгвіст В. Шмілауер диференціював слова на абсолютивні й релятивні. Першим притаманна достатня семантична наповнюваність, другі мають недостатній значеннєвий статус, а отже, потребують компенсації неповноти реалізованого ним плану змісту наявністю конкретизатора.

Російські мовознавці В. В. Виноградов, О. В. Гулига, Г. О. Золотова, О. М. Пєшковський, Л. В. Щерба також досліджували цю проблему. Аналізуючи семантичну структуру лексем, В. В. Виноградов і Л. В. Щерба виділяли абсолютивні (самостійні) та відносні (несамостійні) слова. Перші без «поширювача утворюють цілісне значення дії, предмета», тоді як другі для «повноти змісту обов'язково вимагають поширювача» [1: 10]. Автосемантичними й синсемантичними називає такі лексеми О. В. Гулига [2: 63]. Г. О. Золотова, інтерпретуючи семантичну наповнюваність слів, вирізняє з-поміж них ті, які мають самодостатній зміст, і номінує їх словами «закритої семантики», а також ті, що вимагають смислового доповнення, і називає їх словами «відкритої семантики» [3: 47].

В українському мовознавстві проблему обов'язковості / факультативності на синтаксичному рівні вивчали Й. Ф. Андерш, І. Р. Вихованець, А. П. Загнітко, Н. Л. Іваницька, О. І. Леута, М. І. Степаненко й інші. Н. Л. Іваницька докладно схарактеризувала особливості семантично насичених і семантично ненасичених слів на рівні речення. Слова з абсолютивним значенням вона називає семантично насиченими. Для них залежний компонент не є обов'язковим, оскільки його відсутність істотно не впливає на зміст висловлення. Для семантично ненасичених слів характерна значеннєва неповнота, а отже – необхідність сполучення зі словами-поширювачами [4: 97-103, 6: 39-43].

М. І. Степаненко кваліфікує облігаторну сполучуваність повнозначних слів як їхню здатність (через власну семантико-граматичну недостатність) мати при собі обов'язкові поширювальні одиниці, «які необхідні детермінованому члену для реалізації валентних потенцій, для структурно-значеннєвої завершеності конструкцій» [9: 20]. Факультативну сполучуваність потрактовано як властивість слова мати чи не мати при собі відповідний поширювальний компонент: будучи наділеним семантичною і граматичною самостійністю, детермінований член не передбачає залежного слова.

Незважаючи на широке коло семантико-синтаксичних напрацювань, існує потреба в проведенні окремого дослідження щодо з'ясування умов уходження атрибутивного обов'язкового / факультативного поширювача в речення зі співвідносними прийменниково-субстантивними темпоративами.

Метою нашої розвідки є спроба з'ясувати особливості функціонування облігаторних / факультативних атрибутивів у структурі прийменниково-відмінкових темпоральних корелятивів із семантикою неозначеної часової попередності, утворених за участю непохідних і похідних часових прийменників.

Об'єктом дослідження є прості речення з прийменниково-іменниковими темпоральними конструкціями, складниками яких є первинні й вторинні часові прийменники, а предметом – прийменниково-субстантивні темпоративи – репрезентанти семантики неозначеної часової попередності.

Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання таких завдань:

– дослідити прийменниково-іменникові структури з непохідними й похідними темпоральними прийменниками;

– з'ясувати умови входження до корелятивів із семантикою неозначеної часової попередності обов'язкових / факультативних атрибутивів;

– виявити закономірності функціонування означальних конституентів у складі співвідносних темпоративів, утворених на базі субстантивів з темпоральним і нетемпоральним значенням.

Семантико-синтаксична категорія різночасності акумулює в собі значення часової попередності й часової наступності. Часове передування подій, явищ, станів експлікує часова попередність, тоді як часова наступність позначає початок тривалості дії після іншої дії чи явища.

У рамках семантики часової попередності вичленовують означену часову попередність та неозначену часову попередність. Останню тлумачать як часовий відрізок або момент, що є кінцевою межею часу, не цілком охопленого дією, позаяк у таких сполуках відсутнє маркування наближеності моменту дії до прямого часу [8: 124]. Вона репрезентована чотирма парадигмами корелятивів: 1) **prep під + Nacc – prep над + Nacc – prep к (ік) + Ndat – prep проти + Ngen – prep перед + Ninstr – prep напередодні + Ngen – prep у (в) переддень + Ngen – prep незадовго до + Ngen – prep незадовго перед + Ninstr**; 2) **prep до початку + Ngen – prep від початку + Ngen – prep з (із) початку + Ngen – prep на початку + Ngen – prep на зорі + Ngen – prep на світанку + Ngen – prep на порозі + Ngen – prep на старті + Ngen**; 3) **prep серед + Ngen – prep посеред + Ngen – prep у (в) середині + Ngen – prep у (в) половині + Ngen – prep у (в)**

розпалі (розпал) + Ngen – prep у (в) розквіті + Ngen; 4) **prep наприкінці + Ngen – prep у (в) кінці + Ngen – prep на кінець + Ngen – prep під кінець + Ngen – prep перед кінцем + Ngen – prep при кінці + Ngen – prep до кінця + Ngen – prep надкінець + Ngen – prep на закінчення + Ngen – prep на завершення + Ngen – prep під завісу + Ngen – prep на заході + Ngen**.

Синтаксеми **prep під + Nacc – prep над + Nacc – prep к (ік) + Ndat – prep проти + Ngen** мають у своїй структурі первинні часові прийменники і здебільшого функціонують без атрибутивів. Це пояснюється тим, що непохідні прийменники сполучаються із субстантивами темпорального значення, частина яких жорстко лімітована в плані лексико-семантичної наповнюваності. Ідеться про іменники – назви частин доби (*ранок, обід, вечір*), пір року (*весна, зима, літо, осінь*), днів тижня (*понеділок, вівторок, середа, четвер, п'ятниця, субота, неділя*). Вони є інформативно достатніми лексемами й не потребують уточнення, конкретизації з боку атрибутива: ***Над ранок**, коли стало видно все, Сашко обдивився себе – і заплакав ...* (Люко Дашвар) – *Лише **під осінь** «феномен із Сахари» зміцнів...* (В. Бережний) – *І вік прожила, та не було мені такої пригоди, як на тому тижні **проти четверга** ... уранці...* (Л. Яновська). Якщо в аналізованих прийменниково-відмінкових темпоративах функціонує іменник-часоназва, що позначає загальне часове поняття або тривалий відрізок часу, він потребує обов'язкового атрибутивного поширювача: *А **під неврожайний рік** серед винуватців ходимо...* (К. Михеїв). За умови входження до складу корелятивів **prep під + Nacc – prep над + Nacc – prep к (ік) + Ndat – prep проти + Ngen** субстантивів нетемпоральної семантики – найменувань свят (*Різдво, Благовіщення, Великдень, Покрова* й ін., а також лексема *свято*) атрибутивні поширювачі мають факультативний характер: *Воно* [чуття] *було трохи похоже на ті настрої, які завжди супроводили шкільні нагороди **проти великих свят** ...* (Т. Осьмачка).

У структурі синтаксеми **prep напередодні + Ngen** із вторинним часовим прийменником іменники вживаються з атрибутивними модифікаторами й без них. Регулярно фіксуються присубстантивні поширювачі, репрезентовані відносними ад'єктивами, які характеризують предмет за його функційними особливостями (*католицький, офіційний, робочий, родинний*), подеколи якісними, що передають параметричні ознаки (*великий, довгий, короткий*), а також вказівними й означальними займенниковими прикметниками та порядковими числівниками: *А вчора, **напередодні офіційних вхідчин**, шеф зібрав їх у своїй новій резиденції над Небесним озером, найголовніших довірників своїх...* (В. Дрозд); *Батько грав марш – родинний, інтимний марш ... увечері **напередодні родинних свят** або **великих празників** ...* (Ю. Смолич). Атрибутиви, виражені власне-прикметниками, мають факультативний характер, оскільки функціонують у складі прийменниково-іменникових темпоративів із автосемантичними конституентами. Іншу поведінку виявляють означальні компоненти, виражені присвійними прономінативними прикметниками: *А того, що сталося між Данилом і Малою **напередодні його від'їзду** до Красноярська, ніхто б собі й не уявив* (Р. Полонський). Вони вживаються як обов'язкові, позаяк наслідком їхнього вилучення є зміна змісту висловлення, пор.: *Між*

Данилом і Малою щось сталося + Данило від їжджав і *Між Данилом і Малою щось сталося + Данило і Мала від їжджали.*

Прийменниково-іменникові корелятиви **ргер до початку + Ngen – ргер перед початком + Ngen – ргер з (із) початку + Ngen – ргер від (од) початку + Ngen – ргер на початку + Ngen – ргер з (із) початком + Ngen**, які експлікують значення початкових часових меж дії, мають у своїй структурі лексему *початок* і вживаються здебільшого без атрибутивів. Наявність їх зумовлена семантикою субстантива. Обстежений фактичний матеріал дає підстави зробити висновок про те, що іменники з часовим значенням – назви пір року та місяців уживаються без означень: ... ***На початку осені*** [Стефаник] *поїхав до Кракова* ... (Р. Іваничук). Субстантиви, що номінують конкретні виміри часу (*тиждень, місяць, рік, століття*), можуть програмувати залежно від загальних умов висловлення наближені до облігаторних атрибутивні конституенти, які конкретизують їхній значеннєвий план: *Ще* ***на початку цього року*** *він* [Чорнодуб] *послав до окупованого німцями обласного центру Дніпровська двох зв'язкових* (С. Завгородній) і *Ще* ***на початку року*** *він* [Чорнодуб] *послав до окупованого німцями обласного центру Дніпровська двох зв'язкових.*

Факультативні атрибутивні конституенти виявлено у структурі співвідносних прийменниково-іменникових темпоративів із прийменниковими еквівалентами, які мають лексему *початок*. Вони сполучаються із субстантивами нечасової семантики, що називають події, пов'язані з періодом розвитку людського суспільства (*революція, неп, колективізація, перебудова*), номінують соціальну діяльність (*засідання, голосування, змагання, чергування*), фізичну дію (*гоління, купання*), переміщення (*плавання, їзда, біг*), комунікативну діяльність (*розмова, розповідь, суперечка*), стан (*сон, хвороба*), соціальні відносини (*знайомство, зустріч, побачення, розлука*), заходи чи форми суспільної організації часу (*збори, конференція, нарада, урок, лекція, концерт, репетиція*). Атрибутиви у складі корельованих структур на позначення початкових меж реалізації дії репрезентовані відносними ад'єктивами, які характеризують предмет за його функційними особливостями чи призначенням (*драматичний, закадровий, інформаційний, телефонний*), вказівними, означальними та присвійними займенниковими прикметниками: *Так вже було одного разу,* ***на початку закадрової розмови*** *Шервуда з генералом* (О. Левада) – ... *Це було* ***на початку наших зустрічей*** (С. Тельнюк).

Корелятиви **ргер на зорі + Ngen – ргер на світанку + Ngen – ргер на порозі + Ngen – ргер на старті + Ngen** із вторинними оказіонально вживаними прийменниковими еквівалентами, що репрезентують семантику початкових меж дії, мають факультативні атрибутивні компоненти, виражені якісними прикметниками (*новий, великий, довгий*) та займенниковими вказівними (*цей, той*) і присвійними (*мій, твій, свій, наш, ваш*) ад'єктивами. Вони уточнюють значення часових і нечасових субстантивів, які виступають у сполученні з прийменниковими одиницями **на зорі**, **на світанку**, **на порозі**, **на старті**: ...*Ідея триєдиного духу, яка побутувала* ***на зорі нашої цивілізації****, на практиці виявилась адміністративним трикутником* (А. Крижанівський) – ***На порозі великого щастя*** *людина раптом падає і помирає, ударившись головою*

об гострий камінь ... (Олесь Досвітній) – ***На старті нових перетворень*** *слід дуже відповідально зважити всі „за" і „проти"* (В. Слапчук).

У шестикомпонентній парадигмі співвідносних синтаксем **prep серед + Ngen – prep посеред + Ngen – prep у (в) середині + Ngen – prep у (в) половині + Ngen – prep у (в) розпалі (розпал) + Ngen – prep у (в) розквіті + Ngen**, що експлікують семантику часу, рівновіддаленого від початкових і кінцевих меж дії, спостережено тенденцію спорадичного функціонування атрибутивів. Їхня відсутність зумовлена передусім тим, що для прийменників **серед**, **посеред**, **у (в) середині** регулярною є сполучуваність з автосемантичними темпоральними іменниками – назвами конкретних вимірів часу (*рік, століття, тисячоліття*), місяців (*січень, лютий* та ін.), пір року (*зима, весна, літо, осінь*), частин доби (*ранок, день, полудень, вечір, ніч*). Компонентний ресурс цього лексико-семантичного розряду представлений двома іменниками – *день* і *ніч*. Субстантиви *обід* і *вечір* виступають авалентними стосовно прийменників **серед**, **посеред**, **у (в) середині**, оскільки сема „рівновіддаленість від початкових і кінцевих меж дії" є індиферентною щодо розглядуваних іменників. Прийменниково-субстантивні конструкції – репрезентанти значення „середина того або того часового проміжку" не потребують конкретизації з боку атрибутива, позаяк називають її цілком точно: ***Серед зими*** *сусіди спиляли її* [Марійчину] *березу...* (В. Дрозд) – [Листя] *... осипалось ще* ***в середині липня*** *...*(І. Муратов). Зафіксовано, щоправда, у складі прийменниково-іменникових темпоративів аналізованої семантики поодинокі випадки вживання атрибутивних компонентів, які займають факультативну позицію: ідеться, власне, про іменник **ніч**, який детермінує якісний ад'єктив **темний**: ***Серед ночі темної*** *У степу безлюдному Я огні розклав* (П. Савченко). Прийменник **серед** може функціонувати також у складі фразеологічної одиниці *глупа ніч*, що означає «пізній час ночі» [10: 629]: *Він приплентався* ***серед глупої ночі*** (З розмовного мовлення). Окремий тип становлять фразеологічні сполуки з темпоральним значенням *«серед білого дня», «серед білої днини»*: *Матронка вродила дитину* ***посеред білої днини*** *...* (М. Матіос).

Функцію факультативних атрибутивних компонентів у складі прийменниково-іменникових корелятивів із оказіонально вживаними прийменниковими еквівалентами **у (в) розпалі (розпал), у (в) розквіті** виконують головно відносні ад'єктиви, що окреслюють темпоральну (*літній, обідній, осінній, полудневий*), локативно ідентифіковану (*степовий, місцевий*), буттєву (*життєвий*), виділювальну (*вирішальний, переможний, творчий*) характеристику: ***В розпал степового літа*** *губернатор через спеціального гінця попередив Фаальцфейнів, що десь на осінь їм треба чекати в Асканію високих гостей* (О. Гончар) – *Батько залишив цей світ і відійшов за межу вічності* ***у розквіті життєвих сил*** (А. Мороз). Можливий, але необов'язковий характер атрибутивів у складі синтаксем **prep у (в) розпалі (розпал) + Ngen – prep у (в) розквіті + Ngen** пояснюється інформативною достатністю означуваних іменників, які, до того ж, сполучаються із вторинними прийменниковими одиницями **у (в) розпалі (розпал)**, **у (в) розквіті**, що зберігають тісний семантичний взаємозв'язок із повнозначними частинами мови, на ґрунті яких вони утворені.

Значення кінцевих часових меж дії маніфестують корелятиви **prep наприкінці + Ngen – prep у (в) кінці + Ngen – prep на кінець + Ngen – prep під кінець + Ngen – prep перед кінцем + Ngen – prep при кінці + Ngen – prep до кінця + Ngen – prep надкінець + Ngen – prep на закінчення + Ngen – prep на завершення + Ngen – prep під завісу + Ngen – prep на заході + Ngen**. Носіями атрибутивної семантики у структурі виокремлених співвідносних темпоративів є відносні прикметники на позначення часової (*минулий, сьогоднішній*, *теперішній*), функційної (*буденний, вихідний, робочий*) характеристики або місцезнаходження (*донецький, київський, полтавський, український*), вказівні (*той [отой], цей [оцей], такий [отакий]*), присвійні (*мій, свій, його, наш, ваш, їхній*) займенникові прикметники та порядкові числівники. Спостережено тенденцію їхнього функціонування як облігаторних конституентів часових синтаксем: *Ще **наприкінці минулого століття** Дмитрівську Поминальну суботу відзначали повсюдно* (В. Скуратівський) – *Приходьте **під кінець робочого дня** ...* (Г. Терещенко) – *Не про щастя ж їм марити, не його ж, справді, їдуть вони шукати в чужу сторону **на заході свого життя*** (С. Васильченко) – *У цій ролі тримався* [Яша Мирецький] *й після того, як я покинула фабрику і **до кінця моїх київських днів*** (Д. Гуменна). Вагомим аргументом на користь облігаторного характеру атрибутива *київський* є те, що його вилучення докорінно міняє зміст повідомлюваного, пор.: *До кінця моїх днів – до смерті* і *До кінця моїх київських днів – до кінця мого перебування в Києві.*

Отже, роль семантичного маркера в корельованих прийменниково-іменникових структурах із семантикою неозначеної часової попередності регулярно виконують атрибутивні поширювачі, представлені семантично поліфункційними якісними й відносними ад'єктивами, вказівними, означальними та присвійними займенниковими прикметниками, порядковими числівниками. Такі означальні конституенти функціонують на засадах обов'язковості / факультативності. Облігаторні атрибутиви вживаються в прийменниково-іменникових конструкціях, утворених за участю субстантивів темпорального значення, які номінують загальні часові поняття (час, пора, мить, момент) у сполученні з непохідними часовими прийменниками. Обов'язковими в прийменниково-відмінкових конструкціях аналізованої семантики є також атрибутиви, виражені присвійними прономінативними прикметниками, вилучення яких зумовлює реалізацію іншого значення. На засадах факультативності атрибутиви функціонують у структурі корелятивів із вторинними оказіонально вживаними прийменниковими еквівалентами, позаяк останні, по-перше, зберігають тісний значеннєвий зв'язок із повнозначними частинами мови, від яких вони утворені, а по-друге, вживаються у сполученні з інформативно достатніми іменниками.

ЛІТЕРАТУРА

1. **Виноградов В. В.** Основные типы лексических значений слова / В. В. Виноградов // Вопросы языкознания : науч. журнал. – 1953. – № 5. – С. 3–29. 2. **Гулыга Е. В.** Автосемантия и синсемантия как признаки смысловой структуры слова / Е. В. Гулыга // Науч. докл. высш. шк.: Филол. науки. – 1967. – № 2. – С. 62–72. 3. **Золотова Г. А.** Очерк функционального синтаксиса русского языка / Г. А. Золотова. – М. : Наука,

1973. – 351 с. 4. **Іваницька Н. Л.** Вплив сполучуваності повнозначних слів на утворення компонентів синтаксичної структури речення / Н. Л. Іваницька // Мовознавство : наук.-теорет. журнал. – 2001. – № 3. – С. 97–103. 5. **Іваницька Н. Л.** Двоскладне речення в українській мові / Н. Л. Іваницька. – К. : Вища шк., 1986. – 186 с. 6. **Іваницька Н. Л.** Зумовленість синтаксичної структури двоскладного речення валентністю дієслова-предиката / Н. Л. Іваницька // Мовознавство : наук.-теорет. журнал. – 1985. – № 1. – С. 39–43. 7. **Островська Л. С.** Обов'язковість атрибута в структурі речення / Л. С. Островська // Ономастика і апелятиви : зб. наук. пр. / Дніпропетр. нац. ун-т. – Дніпропетровськ, 2002. – Вип. 17. – С. 92–98. 8. **Romaniuk Switlana.** Структура категорії темпоральності в сучасній українській мові : [монографія] / Switlana Romaniuk. – Warszawa, 2012. – 235 с. 9. **Степаненко М. І.** Взаємодія формально-граматичної і семантичної валентності у структурі словосполучення та речення / М. І. Степаненко. – К., 1997. – 216 с. 10. **Фразеологічний** словник української мови / уклад.: В. М. Білоноженко та ін. – К. : Наук. думка, 1993. – 984 с.

Дерев'янко Людмила Іванівна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри українознавства, культури та документознавства, Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка. Першотравневий проспект, 24, Полтава, Полтавська область, 36000, Україна.

Email lyudochka-derevyanko@mail.ru

тел. +38 0660165962, (0532)679094

http://orcid.org/0000-0001-6271-6571

Derevyanko Liudmyla Ivanivna – Ph.D in Philology, Associate Professor, Department of Ukrainian Studies, Culture and Documentation, Kondratyuk Poltava National Technical University, Ukraine, Poltava, 36000, Pershotravnevyi av., 24.